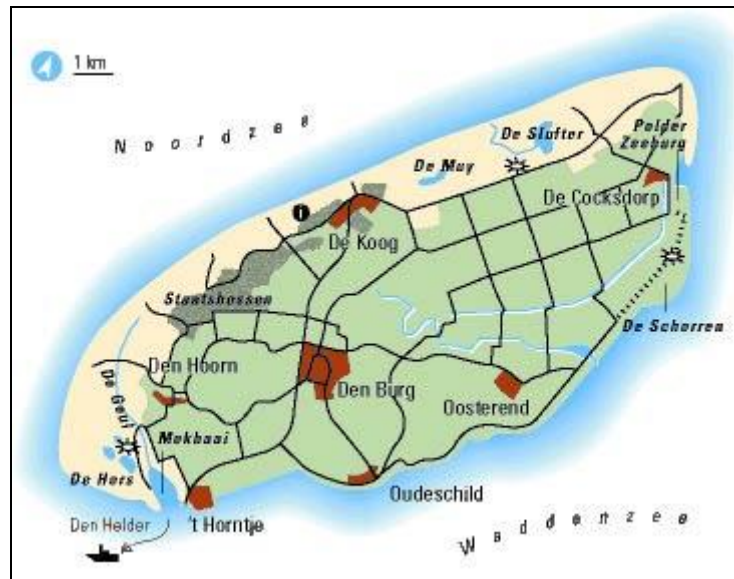

Zondag 24 mei 2009

*Die ochtend in de ontbijtkamer*¹ de sfeer was bedrukt: Malinwa was de avond tevoren in de bekerfinale roemloos ten onder gegaan tegen Genk (2-0) waardoor Chris zwaar gedeprimeerd aan de ontbijttafel verscheen. Met René ging het al niet veel beter. Hij had de nacht badend in het angstzweet doorgebracht als gevolg van een nachtmerrie waarin hij door een hond (naar verluidt een Rotweiler) was aangevallen en waardoor zijn (beste) been diende te worden geamputeerd.

Na het ontbijt werden de gemaakte drank-onkosten (hoofdzakelijk Spa Rood en Spa Blauw) tijdens het verblijf in “Hotel Texel”, kamer per kamer afgerekend. Opvallend hierbij was de vrijgevigheid van de hoteluitbater: elke vermeend onrechtmatig aangerekende consumptie werd prompt kwijtgescholden.

Uitegewuifd door de in de omgeving van de parking immer aanwezige spotvogels en huismussen, en door huiszwaluwen die druk in de weer waren met herstellingswerken aan oude nesten, en bij een temperatuur van 14°C, heldere hemel en frisse bries vertrok de Vogelwerkgroep-karavaan vanuit De Cocksdorp richting “De Schorren”. De waddendijk aan de NO zijde van Texel biedt een prachtige aanblik op dit natuurgebied. Aan de horizon heeft men tevens zicht op de meer noordelijk gelegen waddeneilanden die bij dit heldere weer ook met het blote oog goed van elkaar te onderscheiden waren.

Het natuurgebied “De Schorren” bestaat uit kwelders, slikken en zandplaten. “Schorre” is synoniem van kwelder en is een begroeide buitendijkse landaanwas die bij een gemiddeld hoogwater niet meer onderloopt. Alleen bij erg hoge waterstanden komt hij blank te staan.

¹ Vrij naar Guy Mortier

Slikken daarentegen staan onder water bij (bijna) elke vloed. Wad en “slik” betekenen ongeveer hetzelfde.²

Wandelend op de waddendijk was het zicht op “De Schorren” adembenemend. Het bood een overzicht van de vele steltlopers die we de voorafgaande dagen gezien hadden, maar dan in een groter aantal. Tepietende scholeksters, ruziënde steenlopers, bontbekplevieren, tureluurs, wulpen, grutto’s, kluten, zilverplevieren, één kanoet, ... Aan de horizon zagen we slingerachtige “wolken” van honderden steltlopers die evenwel té veraf waren om met zekerheid te identificeren. Verder waren er bergeenden, grauwe ganzen, enkele rotganzen en een paar witbuikrotganzen (met een lichtere, witgrijze onderzijde dan de rotgans)³. In de lucht doken naast de meeuwen, visdieven naar beneden en merkten we kauwen en enkele laag-overvliegende lepelaars. Hogerop en wat verder, was een bruine kiekendiefvrouw in discussie met een buizerd. Ze vroegen zich kennelijk af waarom de parachutisten die gedropt werden uit een vliegtuigje dat was opgestegen op een nabijgelegen vliegveld (paracentrumtexel.nl), uitsluitend naar beneden vliegen.

Het vogelgezag dat ons vanuit de schorren verblijdde, werd bijwijlen overtroefd door het geblaat van de schapen die op de dijk rustig graasden. Ze werden begeleid door meerdere baltsende graspiepers. Net binnen de dijk lagen enkele stapels bloembollen en aardappelen waarop witte en gele kwikstaarten dartelden. In een gracht was een lepelaar in broedkleed aan het maaien naar voedsel en zwom een eenzame slobbeend; verderop ook een paar kuifeenden. Er waren tevens enkele meerkoeten druk in de weer.

Op de terugweg naar de auto’s bewonderden we op de binnendijkse weilanden grazende grauwe ganzen met opgegroeide jongen, Kievieten, zilvermeeuwen, kokmeeuwen, kleine mantelmeeuwen en stormmeeuwen. In een rietkraag liet een kleine karekiet zich opmerken. Hij verwelkomde nabij de parking de voorzitter die dermate door het lied ontroerd werd dat hij de fecaliën die zich voor zijn rechter voet aandienden niet opmerkte, en er prompt zijn voetspoor in achter liet. Aanvankelijk deden alle aanwezigen – uit eerbied voor het voorzitterschap – alsof er niks aan de hand (i.c. voet) was, doch binnen de kortste keren werd hij (de voorzitter dus) omgeven door een afgrijselijke stank die de secretaris noopte om in te grijpen. Zonder aarzelen greep hij de schoen van de voorzitter en rende ermee naar de nabijgelegen beek waar hij deze zuiverde van alle smet. Mogelijk nog onder invloed van de hoger besproken nachtmerrie en dito confrontatie met de razende Rotweiler, ontwikkelde zich

² [http://nl.wikipedia.org/wiki/Slik_\(bodems0ort\)](http://nl.wikipedia.org/wiki/Slik_(bodems0ort))

³ Zie het handboek van de Algemene Nederlandsche Wielrijders-Bond, beter bekend als de “ANWB gids”.

vervolgens een liederlijke scène waarbij de heer secretaris een quasi kinderlijk gedrag ging vertonen en 's voorzitters schoen als een bootje op het water liet dobberen. Het idyllisch tafereel was naderhand het voorwerp van een grafische kunstuiting door Jaak, wiens werk met graagte in dit verslag opgenomen wordt.

Van zodra de secretaris uit zijn dagdroom ontwaakt, en de voorzitter opnieuw aangekleed, was, trok het gezelschap naar De Coksdorp voor het middagmaal in "De Robbenjager" (derobbenjager.nl). Daar werd ook het verslag van de dag gemaakt: 62 soorten werden waargenomen waarvan één voor het eerst tijdens dat weekend: de kanoet.

Vandaar ging het dan per auto terug naar 't Horntje vanwaaruit de boot van de Koninklijke N.V. Texels Eigen Stoomboot Onderneming ons richting Den Helder voer. De staalblauwe hemel bood een decor voor talloze meeuwen (silver-, storm-, kleine mantel- en kokmeeuw) en enkele zeldzamere visdieven die we in ons zog meelokten. In vergelijking met de heenreis (toen talrijke visdieven) leek het erop of de visdieven enkel de reis in noordelijke richting wilden maken.

Met het bereiken van het vasteland, kwam een einde aan een hemels weekend in het vogeldronken Texel, waar Jean-Pierre ons deskundig leidde doorheen akkers en velden, schorren en slikken, weiden en moerassen, duinen en polders, .. waarvoor onze welgemeende dank!